

Medlem Hr. Holger Larsen, som var lidt nærmere kendt med Forholdene, ikke antage, idet han maatte indrømme, at Udgifterne til Aldersrentenyderne ogsaa for Silkeborg By var steget. Jeg undersøgte saa Forholdene i Silkeborg By, som skulde indtage en saadan Særstilling, og det viser sig ogsaa, at Silkeborg By maa være en meget human Kommune. For hvis man ser paa den Ydelse, der gives til de Beboere, der retmæssigt hører til Silkeborg By, er man oppe paa en Udgift af 198 000, medens Beløbet for de tilrejsendes Vedkommende er 140 000 Kr. De vil se, at der er et meget ulige Forhold mellem dem, som reelt hører til Silkeborg, og dem, som er rejst ind dertil. Naar vi ser paa den Maade, hvorpaa den nye Aldersrentelov bliver administreret, var de Herrer ogsaa meget uheldige med deres forskellige Talangivelser. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen begyndte med at sige, at den nye Aldersrentelov har givet 24 nye Aldersrentenydere. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kom op paa 44, medens det reelle Tal — og det er et af Lovens store og udmærkede Goder — er, at den Lov, vi har vedtaget, har givet 88 nye Aldersrentenydere. Dette med Hensyn til selve Ordlyden af Loven. Med Hensyn til Lovens Aand skal jeg gøre opmærksom paa, at naar man i en By som Silkeborg kan give over Fjerdedelen af Aldersrentenyderne 2 400 à 2 600 Kr. i Aldersrentehjælp til Ægtepar, og at Staten i en saadan Sum deltager med $\frac{7}{12}$ af Udgifterne, vil det altsaa sige, at over en Fjerdedel af Aldersrentenyderne i Silkeborg By faar lige saa meget som Indtægten af et jævnt Gaardmandsbrug, hvor der baade er Kone og Børn, efter de Tal, som det ærede Medlem Hr. Drachmann oplyste forleden Dag. Og naar man saa yderligere ser, at Loven kan administreres saaledes, at der til alle Aldersrentenydere i Silkeborg By anvendes 20 Kr. til Lægehjælp og Medicin, saa mener jeg, at baade selve Lovens Grund og den Maade, paa hvilken den administreres, er særdeles gode, og man skal vogte sig for ved at stille Krav paa Krav at gøre denne Lov mere upopulær end nødvendigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Det er ikke første Gang, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har søgt at forsvare Aldersrenteloven. Det ærede Medlem kan gøre det ud fra den Betragt-

ning, at han savner fuldstændig Kendskab til, hvorledes Loven virker i det praktiske Liv. Hvis det ærede Medlem var Medlem af en Kommunalbestyrelse og havde Lejlighed til Dag efter Dag at modtage Besøg af de gamle Aldersrentenydere med Beklagelser over, at de ikke er i Stand til at eksistere ved den Understøttelse, de nu faar, vilde det ærede Medlem ikke staa op og sige, at det er en god Lov og en Lov, som kan forsvares. Det er saaledes, at der er kommet nogle til — det er rigtigt — under denne Lov, nogle, som ikke fik Understøttelse tidligere, men Hjælpen er taget fra de Folk, som før fik Understøttelse, og som ikke kan undvære det, der saaledes tages fra dem. I den Kommune, jeg har med at gøre, har vi hidtil udbetalt ca. en halv Million Kroner om Aaret i Aldersdomsunderstøttelse, og naar der er gaaet 5 Aar, vil de samme Folk, der tidligere fik Aldersdomsunderstøttelse, have faaet en Nedsettelse med 100 000 Kr., og det opvejes ikke af, at de nye, som kommer til, faar en Understøttelse, som de ikke før fik. Jeg misunder ikke de Folk, som ikke fik Aldersdomsunderstøttelse før, at de nu kan faa den ved Hjælp af denne Lov, men jeg beklager, at det har været nødvendigt at anvende Loven saaledes, at det gik ud over de gamle Mennesker, som ikke fik for stor Understøttelse før, men nu faar en Understøttelse, som er for ringe. Jeg slutter mig i et og alt til den Kritik, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen fremsatte, og jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ved en Grundlovstale i Korsør i Sommer sagde, at naar de gamle Mennesker blot var nøjsomme og sparsommelige, kunde de sikkert godt komme igennem. Det maa være, fordi den højtærede Indenrigsminister ikke kender de Forhold, hvorunder de gamle aldersdomsunderstøttede lever nu, og de Forhold, som de levede under før, thi gjorde han det, vilde han ikke tale om, at ved Sparsommelighed og Nøjsomhed kunde de komme igennem. Fortolkningen med Hensyn til de 25 pCt., som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen gjorde sig til saa varm en Talsmand for, beklager jeg, at den højtærede Minister eller Indenrigsministeriet ikke har villet acceptere, thi Forholdet er jo blevet det, at det er kun meget faa af de Folk, der blev Enker eller Enkemænd, inden Loven traadte i Kraft, som kan komme til at nyde godt af de 25 pCt.s Tillæg. Ministeriet har sørget for, at de Kommuner, der havde givet saa¹⁸ godt som alle disse Enker og Enkemænd de 25 pCt., nu har